

[Arbejdsministeren]

bejdsindsats. De beløbsstørrelser og den nedtrapningstakt, som er angivet i bemærkningerne, skal ses som et forslag, og jeg er villig til at drøfte eventuelle ønsker om en anden udformning af støtteordningen.

Arbejdsmarkedsnævnet og arbejdsformidlingen skal i første omgang søge at give de langtidsledige, der fortsat står til rådighed for arbejdsmarkedet, et tilbud om arbejde i den private sektor. Lykkes det ikke, skal bopælskommunen søge at give et arbejdstilbud i kommunen eller inden for den offentlige sektor i øvrigt. Er kommunen heller ikke i stand til at skaffe et tilbud om arbejde, er det amtskommunen, der i sidste omgang har ansvaret for, at den langtidsledige får et arbejdstilbud.

Hvis den langtidsledige bliver ansat i den offentlige sektor, er det under alle omstændigheder kommunen, der skal betale den fulde lønudgift – dog med refusion af statstilskuddet. Kommunen sidder altså med det endelige økonomiske ansvar.

Det er væsentligt, at den langtidsledige tilbydes en sammenhængende hjælp, som bygger på den pågældendes tidligere arbejds erfaringer og eventuelle uddannelse. Det vil derfor i mange tilfælde være rigtigt, at de gennemgår en kortvarig uddannelse og genoptræning, der retter sig mod det job, de har fået tilbudt.

Jeg vil meget kraftigt understrege, at det i hele den måde, ordningen er udformet på, ligger indbygget, at de ledige i genoptræningsperioden gør nytte for pengene ved en forøget produktion og forbedret service.

Ifølge oplysninger fra bl. a. Arbejdsløshedskassernes Samvirke vil ca. 18.000 miste dagpengereetten pr. 1. januar 1979. Heraf vil en del gå på efterløn – hvis lovforslaget herom vedtages – få arbejde eller være opfanget af andre foranstaltninger, således at man kan skønne, at ca. 12.000 vil have et akut behov for at få et arbejdstilbud. I de 12.000 er taget hensyn til, at også de, der mistede dagpengereetten inden 15. november 1977, kan få et arbejdstilbud. På tilsvarende vis kan det vurderes, at ca. 18.000 ledige vil have behov for et tilbud i hvert af årene 1979 og 1980. Ordningen er imidlertid dimensioneret noget større for at give mulighed for en tilbagevenden til reglen om, at man skal have haft arbejde i mindst 26 uger inden for de sidste 3 år for at bevare dagpengereetten.

Da vi i dag ved meget lidt om arbejdsløshedens sammensætning, og det gælder ikke mindst spørgsmålet om, hvem der er langtidsledig, vil der i forbindelse med tilrettelæggelsen af jobtilskudsordningen blive iværksat en nærmere undersøgelse af disse forhold.

Med hensyn til de økonomiske konsekvenser skal jeg henvise til lovforslagets bemærkninger, idet jeg dog skal knytte nogle bemærkninger specielt til beregningerne om de økonomiske konsekvenser for kommunerne.

Da arbejdsløsheden i almindelighed hviler med forskellig vægt på kommunerne, vil også fordelingen af de langtidsledige være relativt ujævnt fordelt på kommunerne. Jeg er her klar over, at der bl. a. kan være særlige problemer såvel for København og andre store kommuner som for mindre kommuner, der traditionelt er hårdt ramt af arbejdsløsheden.

Der er således behov for en udligning af kommunernes økonomiske byrder som følge af ordningen, og vi vil straks efter forslagets fremsættelse optage forhandlinger i et hurtigt arbejdende udvalg med de kommunale organisationer og Københavns og Frederiksberg kommuner.

Jeg er glad for den positive modtagelse, forslaget indtil nu har fået ved de indledende drøftelser med kommunerne. Jeg vil derfor gerne understrege, at der med dette forslag og bemærkningernes udformning ikke er foregrebet noget med hensyn til byrdefordelingsproblematikken, der vil blive taget op til en åben og positiv forhandling i det nævnte udvalg.

Ordningen skal administreres af arbejdsformidlingen i samarbejde med arbejdsmarkedsnævnet, arbejdsløhedskasserne og kommunen. De nærmere regler om administrationen vil blive udarbejdet i samarbejde med kommunerne og arbejdsmarkedets parter.

Forslagets ikrafttræden er fastsat til den 1. oktober 1978 for at give mulighed for, at langtidsledige, der falder for 26 ugers reglen pr. 1. januar 1979, kan få et jobtilbud inden denne dato. Jeg er dog klar over, at det kan være betænkeligt at pålægge kommunerne udgifter, som disse ikke har kunnet tage højde for ved budgetlægningen. Spørgsmålet om, hvornår og hvordan ordningen skal starte, vil derfor også indgå i forhandlingerne om ordningens praktiske tilrettelæggelse. Da